



**บทความวิจัย**

**เรื่อง การเผยแพร่วัฒนธรรมอเมริกาสู่วัฒนธรรมเกาหลี**

**กรณีศึกษาละครเวที Catch me if you can**

**โดย**

**นางสาว ปิยะรัตน์ ไชยสวน**

**รหัสนักศึกษา 05530791**

**เสนอ**

**อาจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์**

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง การเผยแพร่วัฒนธรรมอเมริกาสู่วัฒนธรรมเกาหลี

กรณีศึกษาละครเวที Catch me if you can

ชื่อผู้วิจัย นางสาว ปิยะรัตน์ ไชยสวน

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์

ปีการศึกษา 2556

### บทคัดย่อ

บทความทางวิชาการถ่ายทอดวัฒนธรรมตะวันตกสู่ตะวันออกกรณีศึกษา ละครเวที Catch me if you can โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องการถ่ายทอดวัฒนธรรมในประเทศเกาหลีผ่าน ละครเวที Catch me if you can โดยศึกษาจากการค้นหาข้อมูลจากบทความหนังสือและสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะการถ่ายทอดวัฒนธรรมในประเทศเกาหลีได้ผลการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมเกาหลีในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อนอย่างมากจากที่เคยเป็นสังคมความเป็นอยู่การใช้ชีวิตที่เรียบง่ายและเมื่อประเทศทางตะวันตกเข้าสิ่งเหล่านั้นกับเปลี่ยนเป็นสังคมสมัยใหม่รวมถึงวิวัฒนาการต่างๆทั้งการในชีวิตเทคโนโลยีหรือรูปแบบทางเศรษฐกิจการเมืองที่รับแม้ว่าการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาแต่ก็ยังไม่เข้ามาмаกยังคงถูกจำกัดแต่ในเมืองหลวงตามชนบทยังคงเรียบง่ายแต่วัฒนธรรมตะวันตกที่ปรากฏชัดเจนมากที่สุดในละครเวทีเรื่องนี้คือเงินจากระบบทุนนิยมที่เป็นวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจมากที่สุดที่เป็นตัวกำหนดการใช้ชีวิตของคนเกาหลีมากที่สุด

คำสำคัญ วัฒนธรรม การถ่ายทอดวัฒนธรรม การรับวัฒนธรรมในเกาหลี

## กิตติกรรมประกาศ

บทความทางวิชาการเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ อาจารย์อาจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่าง อีกทั้งยังให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของบทความนี้ทางวิชาการเล่มนี้ มาตลอดจนกระทั่งลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ขอขอบคุณนางสาวชุตติกานต์ มหานาม และ นางสาวเมธิชา อุบลเลิศ ที่คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ อีกทั้งยังเป็นผู้ประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ยังขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญลือและคุณแม่รำไพ ไชยสวน บุพการี รวมถึงญาติๆของข้าพเจ้าที่คอยเอาใจใส่ดูแล เป็นที่ปรึกษา และเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าตลอดมา ตลอดจนเพื่อนๆทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าในด้านต่างๆเป็นอย่างดี รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีได้เอื้อนามไว้ ณ ที่นี้

หากบทความทางวิชาการเล่มนี้จะเป็นประโยชน์อันใดแก่ผู้อ่านใน โอกาสข้างหน้าข้าพเจ้าขอยกคุณความดีทั้งหมดให้แก่ผู้มีพระคุณที่กล่าวมาข้างต้น

## สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทนำ.....	1
• วัฒนธรรม.....	6
• การถ่ายทอดวัฒนธรรม.....	10
ผลการศึกษา	
• การรับวัฒนธรรมภายในประเทศเกาหลี.....	13
สรุปผลการวิจัย	
• การรับวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครเวที Catch me if you can.....	19
บรรณานุกรม.....	20
ประวัติผู้วิจัย.....	22

## บทนำ

การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมทางหมายถึงวัฒนธรรมของสังคมหนึ่งนั้นย่อมแตกต่างจากสังคมอื่นๆและวัฒนธรรมไม่สามารถเก็บได้เหมือนสิ่งของใดๆได้ ทรายใดที่มนุษย์จะมีการเคลื่อนย้ายจากถิ่นหนึ่งไปยังแหล่งอื่นๆเช่น มีการท่องเที่ยว การค้า การเผยแพร่ศาสนานั้นเขาก็จะนำเอาวัฒนธรรมของสังคมเขาติดเอาไปด้วยและรับเอาวัฒนธรรมที่สังคมเขาไปติดต่อเอากลับมาด้วย(ณรงค์ เสงี่ยมประสา 2532)

วัฒนธรรมหมายถึงการปลูกฝังสิ่งต่างลงในสังคมมนุษย์และเมื่อปลูกฝังลงไปแล้วก็ได้มีการถ่ายทอดสิ่งที่ปลูกฝังไว้นั้นระหว่างสังคมยุคหนึ่งกับสังคมยุคต่อไปสิ่งที่ได้ปลูกฝังลงในทางวัตถุและปัญญาเรียกกันว่าวัฒนธรรม (เจตนา นาควัชระ 2538)

วัฒนธรรมเกิดจากประสบการณ์ การสร้างสม หรือการสืบทอดหรือการถ่ายทอดวัฒนธรรมมีการเกิด เจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอีกทั้งยังมีการเชื่อมสลายด้วยกัน(ณรงค์ เสงี่ยมประสา 2532)

ซึ่งประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่มีความเก่าแก่และยาวนานของวัฒนธรรมที่มีความต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตและปัจจุบัน วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีเกิดการสะสม นำมาปรุงแต่ง เลือกรสรผสมผสานให้เข้ากับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของเกาหลีเอง มีการสืบทอดในสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยวัฒนธรรมเกาหลีอาจจะสร้างขึ้นใหม่หรือ การรับมาจากวัฒนธรรมอื่นๆ ที่แพร่กระจายเข้ามาสู่สังคมของเกาหลี (ณรงค์ เสงี่ยมประสา 2531:1) หลังจากที่ประเทศเกาหลีสร้างและสะสมวัฒนธรรมภายในประเทศ เกาหลีลักษณะทางสังคมที่เป็นแบบผสมผสานระหว่างทางวัฒนธรรมแบบใหม่และแบบเก่า ที่สะท้อนออกจากการแต่งกาย รสนิยม การเลือกบริโภคสิ่งต่างทั้งสื่อโฆษณาของวัฒนธรรมใหม่ที่เข้าไปสู่สังคมและกลมกลืนเป็นวัฒนธรรมเกาหลีในปัจจุบัน การเข้ามาของวัฒนธรรมเข้ามาได้ทั้งศาสนา จักรวรรดินิยมและสงครามจากประสบการณ์ที่เกาหลีได้เจอ

การเข้ามาของวัฒนธรรมที่มากับศาสนาอยู่ในช่วงปลายราชวงศ์โชซอนใกล้เข้าสู่การปกครองของญี่ปุ่นการในศตวรรษที่18 การแพร่กระจายคริสต์โรมันคาทอลิก การเผยแพร่ส่วนใหญ่จำกัดอยู่ในชนชั้นสูงและต่อมาเกิดการกวาดล้างการเข้ามาของบาทหลวง เจมส์ โจว(James

Chou) ซึ่งเป็นบาทหลวงชาวจีนแต่ถูกได้มาติดต่ออาจารย์ให้ปล่อยตัวแก่นำชาวคริสต์ที่เป็นเกาหลี แต่ต่อมาถูกฆ่าตายมาบาทหลวงปีแอร์ ฟิลิเบิร์ต มาเบนต์(Pierre Pilibert Maubant) บาทหลวงชากอโสรเรเซสตัน (Jacques Honore Chastan)และ บาทหลวงโจเซฟ อิมเบิร์ต(L.M. Joseph Imbert)ได้ ลักลอบเข้ามายังกรุงโซลและดำเนินการเผยแพร่คริสต์อย่างลับๆแต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนักซึ่ง ต่อมาทั้ง 3 ถูกจับได้และโดนประหาร ต่อมาในปี ค.ศ 1849 หลังการสิ้นพระชนของกษัตริย์ฮอนจง ได้เกิดการแย่งชิงในราชสำนักมากส่งผลให้การปราบปรามการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ลดน้อยลงทำให้บาทหลวงชาวฝรั่งเศสหลั่งไหลเข้ามาในเกาหลีมากยิ่งขึ้น (ไพบูลย์ ปิตะเสน 2555)

การเผยแพร่คริสต์ศาสนาไปยังประเทศเกาหลีนั้นยังได้การถ่ายทอดความรู้ทางด้านศาสนา และวิทยาศาสตร์ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมของโลกตะวันตกเป็นนัยไปอย่างกว้างขวางในหมู่ชน ชนชั้นสูงของเกาหลีที่สามารถอ่านภาษาจีนและชนชั้นกลางบางกลุ่ม และการเข้าศาสนาคริสต์เป็นการ เข้าไปชนชั้นสูงถูกส่งไปเรียนที่จีนแต่ในปี 1783 ศาสนาได้ถูกแพร่ลงสู่ชนชั้นล่างและเป็นที่ แพร่หลายอย่างมาแต่ในเวลาถัดกลับโดนกวาดล้างจากขุนนางหัวเก่าส่งผลให้ศาสนาคริสต์หายไป ในเวลาต่อมา (รศ. ดร. คำรงค์ ฐานดี 2551)

การเข้าของวัฒนธรรมกับสงครามเกาหลี (Korean War) เป็นส่วนหนึ่งของสงครามเย็น ซึ่ง วามขัดแย้งของสองแนวคิดระหว่างเสรีนิยมและอนุรักษนิยม โดยรัสเซียให้การสนับสนุนเกาหลี เหนือ และสหรัฐให้การสนับสนุนเกาหลีใต้ทางด้านกำลังทหารซึ่งการการเข้าไปแทรกแซงของ สหรัฐในตอนนั้นหน่วยทหารที่สำคัญหน่วยแรกที่เข้าไปในเกาหลีคือหน่วยทหารอเมริกันชื่อกำลัง เฉพาะ กิจสมิท (Task Force Smith) ของสหรัฐภายใต้การบังคับบัญชา ของพลเอก วอลตัน วอค เคอร์(Walltan Walker) ได้ถูกโจมตีถอยลงมายังพื้นที่มุ่มล่างของคาบสมุทรเกาหลี รอบเมืองปู ซาน ขณะที่กองทัพเกาหลีเหนือบุกเข้ามาทหารเกาหลีเหนือได้ไล่ต้อนและสังหารชาวเมืองซึ่ง เมื่อก่อนหน้านั้นได้ช่วยเหลือพวกเขา ในการต่อต้านซึ่งมันริและเป็นผู้ประสานงานในสงครามครั้ง นี้ ใน ๒๐ ศ.ค. แมคอาเธอร์(Mac Authur)ได้ส่งข่าวสารไปเตือน คิมอิลซุงว่าเขาจะต้องรับผิดชอบ ต่อการสูญเสียครั้งนี้ ในการเข้ามาของกองทัพสหรัฐได้ให้การช่วยเหลือกองทัพเกาหลีใต้ในตอน นั้นไว้อย่างมากมาย กองทัพสหรัฐจะกู้อิสรภาพของกรุงโซลคืนมา ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆดังกล่าวช่วย

ให้เกาหลีได้อยู่ภายใต้การสนับสนุนของสหรัฐในเวลาต่อมาไม่ว่าเรื่องเศรษฐกิจ และวิทยาการทางทหาร ร่วมลักษณะนิสัย (น.อ.ประยูทธ เปี่ยมสุวรรณ 2552)

การเข้ามาของตะวันตกของดังกล่าวได้นำวัฒนธรรมความคิดความเชื่อทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นทำให้ในวัฒนธรรมทางการผลิตและเทคโนโลยีทางพาณิชยกรรมเกิดขึ้นในสมัยซึ่งได้ถูกนำมาปรับใช้ให้เข้ากับสังคมเกาหลีเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่เกิดขึ้นและ ยุคโลกกาภิวัตน์ ความทันสมัยของเทคโนโลยีง่ายต่อการรับเอาวัฒนธรรมเพียงปลายนิ้วดั่งนั้นการเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมของตนอย่างชัดเจนจึงมีการรับเอาวัฒนธรรมเขามาผสมผสานเกิดเป็น อัตลักษณ์และ ประสบผลสำเร็จในการใช้สินค้าทางวัฒนธรรมเป็นกระแสเกาหลี โดยรูปแบบดังกล่าวคล้ายคลึงกับการถ่ายทอดวัฒนธรรมสหรัฐที่ใช้สื่อภาพยนตร์เข้ามาเป็นตัวถ่ายทอดซึ่งจะเห็นได้ชัดภาพยนตร์ต่างๆในอเมริกากับการเอากลับมาทำใหม่โดยถูกปรับแต่งให้เข้ากับวัฒนธรรมสังคมของแต่ละประเทศนั่นเอง(รศ. ดร. ดำรงค์ ฐานดี 2553)

ปัจจุบันเองการนำภาพยนตร์ต่างๆได้ถูกนำกลับมาสร้างเป็นในหลากหลายรูปแบบละครเพลง ละครเวที หรือละครโทรทัศน์ในหลายประเทศทั้งนี้ภาพยนตร์นั้นแม้จะมีความพิเศษทางด้านเทคนิคอะไรต่างแล้วยังคงสู้ความสดใหม่ เพราะละครเวทีนั้นเล่นสดต้องใช้สมาธิสูง ทุกอย่างต้องแม่นยำ ทั้งบท และลำดับการแสดง เมื่อเล่นผิดจังหวะแล้วไม่สามารถเริ่มใหม่ในและขณะเดียวกันการแสดงแต่ละรอบก็จะมีความสดใหม่ไม่เหมือนกัน ความสมจริงที่เกิดขึ้นขึ้นส่งผลภาพยนตร์ละครที่เคยสร้างมาถูกกลับมาสร้างอีกครั้งในละครเวที (Lertnapan 2551)

จากความน่าสนใจดังกล่าวผู้วิจัยเลยใคร่อยากศึกษาวัฒนธรรมอเมริกันที่อยู่ในสังคมเกาหลีซึ่งผ่านทางเกาหลีได้นำเอาภาพยนตร์ Catch me if you can มาสร้างเป็นละครเวทีที่ถ่ายทอด ทั้ง ค่านิยม การแต่งกาย และลักษณะนิสัยของคนเกาหลีได้ในปัจจุบันที่ได้รับการรับเอาวัฒนธรรมของอเมริกันเข้ามาโดยใช้แนวคิดต่างๆเพื่อมาวิเคราะห์ให้เห็นถึงพัฒนาการต่างๆต่อไป

## 2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการถ่ายทอดวัฒนธรรมสหรัฐอเมริกาสู่เกาหลีใต้ในละครเวที Catch me if you can
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎีการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมทางทฤษฎีนิยมกับความเชื่อ

## 3. ขอบเขตในการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิดการถ่ายทอดวัฒนธรรมสหรัฐอเมริกาและเกาหลีใต้ภายใต้ละครเวที Chatch me if you can
2. ศึกษาสภาพสังคมและความคิดความเชื่อของเกาหลีและสหรัฐอเมริกา

## 4. วิธีการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
2. เก็บรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมตะวันออก
3. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบวิจัย

## 5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบประวัติศาสตร์และการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากตะวันตกสู่ตะวันออกสหรัฐอเมริกาสู่เกาหลีใต้
2. ทำให้ทราบอิทธิพลและค่านิยมในสังคมของเกาหลีใต้จากละครเวที Chatch me if you can



## 6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่วิจัยได้ทฤษฎีการถ่ายทอดและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และสังคมของสหรัฐอเมริกาและเกาหลีใต้

เอกสารแนวคิดที่เกี่ยวข้องแนวคิดวัฒนธรรม

ณรงค์ เส็งประชา (2531) ได้เขียนหนังสือ “พื้นฐานวัฒนธรรมไทย” ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมนั้นเกิดขึ้นจากประสบการณ์ การสร้างการสืบต่อและการการถ่ายทอด วัฒนธรรมมีการเกิดการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์

ผศ.สุวรรณ เพชรนิล (2527) ได้เขียนหนังสือ “วัฒนธรรมและศาสนา” ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมหมายถึงทุกสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นและปรากฏอยู่ในสังคมมนุษย์รวมถึงภาษา เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆขนบธรรมเนียมประเพณี ระเบียบแบบแผนดำเนินชีวิตที่สังคมยอมรับ

เจตนา นาควัชระ (2538) ได้เขียนหนังสือ “ทางไปสู่วัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์” ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมหมายถึงการปลูกฝังสิ่งต่างลงในสังคมมนุษย์และเมื่อปลูกฝังลงไปแล้วก็ได้มีการถ่ายทอดสิ่งที่ปลูกฝังไว้นั้น ระหว่างสังคมยุคหนึ่งกับสังคมยุคต่อๆ ไปสิ่งที่ได้ปลูกฝังลงในทางวัตถุ และปัญญาเรียกกันว่าวัฒนธรรม

ณรงค์ เส็งประชา(2532) ได้เขียนหนังสือ “พื้นฐานวัฒนธรรมไทย (ฉบับปรับปรุง)” ได้กล่าวว่า การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมของสังคมหนึ่งย่อมแตกต่างจากสังคมอื่นๆและวัฒนธรรมไม่สามารถเก็บได้เหมือนสิ่งของใดๆได้ ตราบใดที่มนุษย์จะมีการเคลื่อนย้ายจากถิ่นหนึ่งไปยังแหล่งอื่นๆเช่น มีการท่องเที่ยว การค้า การเผยแพร่ศาสนานั้นเขาก็จะนำเอาวัฒนธรรมของสังคมเขาติดเอาไปด้วยและรับเอาวัฒนธรรมที่สังคมเขาไปติดต่อเอากลับมาด้วย

## เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอเมริกา

ริชาร์ด เอ็ม ฟ็อกซ์(Fox, Richard M.)(2516) เขียนหนังสือ “อารยธรรมอเมริกัน”กล่าวถึงอุปนิสัยของคนอเมริกันทั่วไปนั้นเป็นมิตร แต่ชอบแข่งขันกันอย่างรุนแรง มีคนวิจารณ์ว่าเขาไม่แสดงกริยาอย่างปัญญาชนแต่ทางด้านเทคนิคนั้นประสบความสำเร็จอย่างไม่มีปัญหา ได้ขึ้นชื่อในเรื่องความจริงใจไม่มีอะไรแอบแฝงแต่บางทีก็มีผู้เรียกว่าตีสองหน้า โดยปรกติชาวอเมริกันเป็นพวกมองโลกในแง่เดียวที่เกี่ยวกับอนาคต และดูเหมือนคอยเร่งให้ถึงเวลานั้นเร็วๆแต่ชาวอเมริกันจะมีอุปนิสัยอย่างไรก็ตามมองภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และสิ่งแวดล้อมของเขาด้วย นิสัยและความเชื่อของประชาชน ได้รับอิทธิพลจากสภาพการครองชีพและปัญหาที่เขากำลังเผชิญอยู่ดังนั้นเมื่อพูดถึงลักษณะสังคมของคนอเมริกันโดยทั่วไป ก็จำเป็นที่จะต้องนึกถึงเหตุการณ์และประเพณีซึ่งเป็นที่สิ่งที่ทำให้ประวัติศาสตร์อเมริกันเป็นไปในแบบที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน(2546) ได้เขียนบทความ “วัฒนธรรมโลก กับ ความเป็นอเมริกัน”ได้กล่าวว่าวัฒนธรรมอาจจะมีความแตกต่างกันได้ทั้งในระดับแนวนอนและแนวตั้งเราทั้งหลายมาพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของอำนาจและวัฒนธรรมในศตวรรษที่ 20 มีศูนย์กลางอำนาจอยู่สองทวีปที่ทรงพลังอำนาจของโลก: นั่นคือ อเมริกาครอบงำทางวัฒนธรรมมันตามมาด้วยเรื่องของอำนาจ. และพลังอำนาจทางเศรษฐกิจกำลังแปรผันไปอย่างรวดเร็ว, เช่นดังข่าวสารข้อมูล, เทคโนโลยี, และทุนซึ่งได้เคลื่อนผ่าน ข้ามแนวเขตพรมแดนด้วยความเร็วของช่องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เมื่อการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมของกันและกันอันนี้ ระหว่าง"เอเชีย"และ"อเมริกัน"มันกำลังเป็นไปอย่างมากมายหลายช่องทาง

## เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลีใต้

รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ ฐานดี (2548) ได้เขียนบทความ “ยุทธศาสตร์การพัฒนาของสาธารณรัฐเกาหลี”ได้กล่าวถึง ทฤษฎีความทันสมัย ในเกาหลีผลักดันให้เกิดการลงทุนและใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถนำ ประเทศแถบนั้นก้าวไปสู่สังคมที่เจริญรุ่งเรืองแนวความคิดนี้เกิดขึ้นร่วมสมัยกับนักคิดคนสำคัญชาวสหรัฐ โดยใช้ลำดับขั้นการพัฒนาเศรษฐกิจรัฐด้อยพัฒนาในระบบทุนนิยมนำไปปรับใช้เป็นตัวแบบของการพัฒนาเกาหลี

ไพบูลย์ ปิตะเสน (2555) ได้เขียนหนังสือ “ประวัติศาสตร์เกาหลี (ฉบับปรับปรุง)” ได้กล่าวว่า เกาหลีได้ถูกลากเข้าไปเกี่ยวข้องกับอุดมการณ์ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐกับรัสเซียและในขณะเดียวกันเริ่มมีการแบ่งแยกของอุดมการณ์ทางการเมืองของผู้นำรุ่นใหม่ส่งผลให้มีแบ่งแยกแนวคิดทางการเมืองมาถึงปัจจุบันนี้

### วัฒนธรรม

เจตนา นาควัชระ(2535) ได้เขียนหนังสือ ทางอันไม่รู้จบของวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์ กล่าวว่า วัฒนธรรมตามความหมายของราชบัณฑิตยสถาน วัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามของสังคม ความเจริญนั้นแสดงออกได้ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีของประชาชน. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญงอกงามทั้งทางจิตใจและทางวัตถุ. สิ่งที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของสังคมมีหลายอย่าง เช่น ความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกในสังคม การรู้จักควบคุมอารมณ์โดยเฉพาะเมื่อเกิดความขัดแย้ง มารยาทที่ขัดเกลาเรียบร้อย สุภาพเหมาะสมสอดคล้องตามบริบทของสถานการณ์ ความรู้จักรักษาลิทธิของผู้อื่นและของตน เป็นต้น

ความหมายวัฒนธรรมของยูเนสโก(2548) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมคือกลุ่มลักษณะเด่นทางจิตวิญญาณทางความคิด ทางสังคมหนึ่งๆหรือกลุ่มคนหนึ่งๆ ที่สะท้อนออกมาทางศิลปะ วรรณกรรม และวิถีชีวิตบรรทัดทางสังคม ค่านิยม ธรรมเนียมประเพณี

ผศ.สุวรรณ เพชรนิล(2527) ได้เขียนหนังสือ วัฒนธรรมและศาสนาได้กล่าวว่า วัฒนธรรม หรือเรียกว่า culture มีรากศัพท์มาจาก cultura มาจากภาษาลาตินหมายถึงการปลูกฝังหรือการเพาะปลูกนำมาใช้ในความหมายทั่วไปหมายถึงความเจริญงอกงามอันสืบเนื่องมาจากการปลูกฝังและอบรม แต่ในทางสังคมศาสตร์ความหมายของวัฒนธรรมมีกว้างขวางรวมถึงชีวิตของมนุษย์ในสังคม โดยมนุษย์ในสังคมได้สร้างและคิดระเบียบขึ้นมา ตลอดความเชื่อ ค่านิยม และกฎเกณฑ์ต่างๆ หรืออีกความหมายถึงคือในด้านภาษาศาสตร์ “วัฒนธรรม” เป็นคำที่ได้มาจากการรวมคำ 2 คำเข้าด้วยกัน ได้แก่

หรือ วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงาม รุ่งเรือง ชรรมะ หรือ ชรรรม หมายถึง กฎ ระเบียบ หรือข้อปฏิบัติ

ฉะนั้น เมื่อพูดถึงวัฒนธรรมตามความหมายนี้จึงหมายถึง ความเป็นระเบียบ การมีวินัย เช่น เมื่อกล่าวถึงบุคคลหนึ่งว่า เป็นคนมีวัฒนธรรม ก็มักจะหมายความว่า เป็นที่มีระเบียบวินัย เป็นต้น วัฒนธรรมคือการสว่นกระแสหรือแบบพฤติกรรมทั้งหมดที่ได้มา ได้แก่คุณธรรมและสิ่งทั้งหลายที่เป็นมรดกทางสังคมที่บรรพบุรุษสะสมไว้ถึงคนรุ่นหลังโดยการเรียนรู้จากสัญลักษณ์ วัฒนธรรมหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นผลงานของกลุ่มคน เช่น ศิลปะ ภาษา วิทยาศาสตร์ ศีลธรรมและศาสนา วัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมเองก็เป็นระบบการเรียนรู้แบบแผนการประพฤติจะเป็นลักษณะความประพฤติทางสังคม และไม่ใช่ผลการสืบทอดทางชีววิทยาหรือด้านร่างกายวัฒนธรรมเป็นผลของการประดิษฐ์ทางสังคม โดยการสืบทอดนั้นผ่านทาง การเรียนรู้ การติดต่อ ในวัฒนธรรมไม่ใช่วัตถุที่ตายตัวคนเรามองวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่อยู่เป็นลักษณะพิเศษโดยเฉพาะ โดยวัฒนธรรมแสดงออกทางพฤติกรรมและจะมีบทบาทในมนุษย์เท่านั้นและจะมีอยู่ต่อไปหลังมนุษย์ตาย

วัฒนธรรมเป็นแนวคิดในสังคมศาสตร์เชื่อว่าการมีวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมมนุษย์ต่างกับสังคมสัตว์ โดยวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้คนกลายเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง คนในสังคมสามารถเรียนรู้จากคนเหล่านั้น วัฒนธรรมเป็นมรดกที่ถ่ายทอดทางสังคมจากรุ่นสู่รุ่นหรือ มีของเดิมอยู่แล้วแต่เกิดการคิดค้นของคนรุ่นใหม่โดยการถ่ายทอดกันมานั้นสามารถทำให้ติดต่อได้อย่างกว้างขวางโดยใช้สัญลักษณ์ที่เข้าใจที่สุดอย่างภาษาพูดและภาษาเขียนมาเป็นตัวสื่อกลางถ่ายทอดวัฒนธรรมทำให้ถ่ายทอดไปอย่างกว้างขวาง

ซึ่งเป็นที่มนุษย์ค่อยสะสมและพัฒนาขึ้นมาจนเป็นอยู่อย่างในปัจจุบัน โดยวัฒนธรรมเจริญภาษาที่จะเจริญตามด้วย มีทั้งศัพท์ คำนาม ไวยากรณ์ จะสัญลักษณ์ช่วยให้เวลามนุษย์ต้องการอธิบายอะไรในความคิดความรู้สึกได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าภาษามีความสำคัญกับวัฒนธรรมอย่างมากอีกทั้งวัฒนธรรมยังเป็นเครื่องมือที่ให้มนุษย์คิดค้นเครื่องมือเพื่อช่วยต่อการดำรงชีวิตของตัวเองโดยมนุษย์ต้องรู้จากใช้ประโยชน์จากธรรมชาติจะต้องควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมทั้งนี้วัฒนธรรมถูกสร้างขึ้นมากเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้

พระยาอนุমানราชชน(2507)ได้เขียนหนังสือ วิวัฒนาการแห่งวัฒนธรรม ได้กล่าวว่า วัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบ ความกลมเกลียว ก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน” ความหมายนี้ ทางราชการและวงการทั่วไปยังคงใช้สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน นักวิชาการไทยบางท่านได้ให้ความหมายวัฒนธรรมคล้าย ๆ กัน เช่น พระยาอนุমানราชชน กล่าวว่า “ วัฒนธรรม คือสิ่งที่มนุษย์เปลี่ยนแปลงปรับปรุง หรือผลิตสร้างขึ้น เพื่อความเจริญงอกงามในวิถีแห่งชีวิตของส่วนรวมที่ถ่ายทอดกันได้เลียนแบบกันได้ เอาอย่างกันได้” (พระยาอนุমানราชชน. ม.ป.ป. : 6)

อุทัย หิรัญโต(2519)ได้เขียนบทความกำหนดวัฒนธรรม กล่าวว่า “วัฒนธรรมคือ มรดกทางสังคมที่ได้ตกทอดมาเป็นสมบัติของมนุษย์ในสมัยปัจจุบัน และนำมาใช้ในการครองชีวิตเป็นแบบแผนแห่งการครองชีวิต (Design of Living) หมายความว่า วัฒนธรรมเป็นแบบฉบับที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ไปว่าจะต้องทำอะไร และทำอะไร คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร อะไรดี อะไรชั่ว วัฒนธรรมมิได้หมายความว่าหมายถึงการเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติงานได้เหมาะสม หรือความเป็นผู้มีจิตใจสูงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างและรับมาปฏิบัติสืบต่อมา”

บุทศ สักดิ์เดชยันต์ (2548)ได้กล่าวว่า “วัฒนธรรม รวมถึงความคิด และแบบแผนพฤติกรรมทุกอย่างที่ตกทอดสืบต่อกันมาโดยทางการสื่อสารหรือส่ง สัญลักษณ์ ไม่ตกทอดโดยกรรมพันธุ์ เราเรียนรู้ วัฒนธรรมโดยอาศัยคำพูด ท่าทาง เช่น การที่นกยูงสร้างรังได้นั้นเป็นการตกทอดทางกรรมพันธุ์ แต่การที่มนุษย์รู้จักสร้างบ้านพักที่อยู่อาศัยนั้นเป็นถ่ายทอดทางวัฒนธรรม”

เพียรจิต พันธุ์โอภาส (2554) ได้เขียนบทความ วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง ซึ่งมนุษย์ได้สร้างสภาวะระเบียบ กฎเกณฑ์วิธีในการปฏิบัติ รวมทั้งการจัดระเบียบ ตลอดจนระบบ ความเชื่อ ค่านิยม ความรู้ และเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยได้วิวัฒนาการสืบต่อกันมาอย่างมีแบบแผน

จันทร์ทิวา ชนสงวนวงษ์ (2552) ได้เขียนบทความออนไลน์ว่า “วัฒนธรรม” ใ้ไว้มากมาย แต่เมื่อพิจารณาถึงสาระสำคัญแล้ว สรุปได้ว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง “แบบอย่างหรือวิธีการดำเนินชีวิตของชุมชนแต่ละกลุ่ม เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขในสังคม” วัฒนธรรมแต่ละสังคมจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์ และทรัพยากร ต่างๆ ลักษณะอีกประการหนึ่งของวัฒนธรรมคือ เป็นการสั่งสมความคิด ความเชื่อ วิธีการ จากสังคมรุ่นก่อน ๆ มีการเรียนรู้ และสามารถถ่ายทอดไปยังรุ่นต่อๆ ไปได้ วัฒนธรรมใดที่มีรูปแบบ หรือแนวความคิดที่ไม่เหมาะสม ก็อาจจะเลือนหายไป

วัฒนธรรม เป็นสิ่งที่แสดงความเป็นชาติให้ปรากฏชัดเจนขึ้น ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่โดดเด่นทำให้คนไทย แตกต่างจากชาติอื่น ๆ มีเอกลักษณ์ประจำชาติที่เห็นได้จากภาษาที่ใช้ อุปนิสัยใจคอ ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนการ แสดงออกที่นุ่มนวล อันมีผลมาจากสังคมไทยที่เป็นสังคมแบบประเพณีนำ และเป็นสังคมเกษตรกรรม เนื่องจาก ประชากรส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่ในชนบท สภาพของสิ่งแวดล้อมที่ดี กล่อมเกลาจิตใจมีความโอบอ้อมอารี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ เกื้อกูลซึ่งกันและกันตลอดมา

### การถ่ายทอดวัฒนธรรม

จากการศึกษาการถ่ายทอดวัฒนธรรม สุพัตรา โทวราภา (2554) ได้กล่าวไว้ในบทความว่า ความหมายของการถ่ายทอดวัฒนธรรมเมื่อวัฒนธรรมคือระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมา และมีระบบที่เกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณก็หมายความว่า วัฒนธรรมคือสิ่งที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้และจะต้องมีการถ่ายทอดวัฒนธรรม การถ่ายทอดวัฒนธรรมที่เห็นได้ชัดที่สุดคือการที่พ่อแม่สอนลูกว่า ผู้ใหญ่ไม่ควรยื่นค้ำศิระษะผู้ใหญ่ การสอนในลักษณะนี้ นอกจากจะเป็นการสอนถึงพฤติกรรมแล้วยังเป็นการถ่ายทอดระบบสัญลักษณ์ซึ่งการ การถ่ายทอดวัฒนธรรม ก็คือการสอนให้คนรุ่นหลังรู้ถึงระบบสัญลักษณ์ของสังคมซึ่งทำได้โดย มีการตกลงกันไว้ว่า ประกอบด้วยอะไรบ้างเนื่องจาก วัฒนธรรม คือระบบสัญลักษณ์ ซึ่งสมาชิกของสังคมตกลงกันว่าจะใช้ร่วมกัน มนุษย์ที่อยู่คนละสังคมย่อมจะมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน เพราะเมื่อต่างกลุ่มต่างตกลงกันเอง ข้อตกลงของกลุ่มก็ย่อมไม่เหมือนกัน วัฒนธรรมของสังคมจึงไม่เหมือนกัน อาจมีบางส่วนที่คล้ายกันและบางส่วนที่เหมือนกัน แต่เมื่อรวมเป็นระบบสัญลักษณ์แล้วจะพบว่า สังคมที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน

นอกจากนี้ ปรีชา ช้างขวัญยืน(2555) ได้ให้ความหมายการถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือการรับเอาวัฒนธรรมของแต่ละส่วนอาจจะเริ่มมาจากการเผยแพร่ศาสนาซึ่งมองเป็นการทลายวัฒนธรรม โดยมีหลักการที่ว่าวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งกว่าเจริญกว่าจะชนะและเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมที่ด้อยกว่า จึงมีคำพูดที่ว่า “ชนะทางสงครามแต่แพ้ทางวัฒนธรรม” อย่างในชาติตะวันตกมีพลพรรคกำลังทหารที่แข็งแกร่งแต่ก็รับเอาวัฒนธรรมการดื่มชา และการกินเครื่องเทศไป เป็นในทางด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรมตะวันออกกับตะวันตกกับตะวันตก จะมีการค้าและการรุกรานเข้ามา โดยวัฒนธรรมตะวันตกโดยเฉพาะศาสนาคริสต์ ที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาและทำการค้าไปด้วย โดยแท้จริงแล้วแฝงการยึดครองอำนาจและผลประโยชน์ที่จะได้จากอำนาจมากกว่าการค้า โดยการรู้เรื่องราวที่จะเข้าไปรุกรานเป็นข้อมูลทางยุทธศาสตร์ อย่างการเผยแพร่ศาสนาเป็นพันธกิจของประเทศที่ศาสนายังคงมีอิทธิพลต่อความคิด อีกฝ่ายอาณาจักร

นอกจากนี้ยังมี คุณฤดี คงสุวรรณ และ วรรณะ รัตนพงษ์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า การถ่ายทอดวัฒนธรรม วัฒนธรรม คือ ระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นและมีใช้ระบบที่เกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ ข้อมความหมายว่าวัฒนธรรมคือสิ่งที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้โดยผ่านการถ่ายทอด การถ่ายทอดวัฒนธรรมที่เห็นได้ชัดที่สุดก็คือ การที่พ่อแม่สอนลูก ผู้ใหญ่สอนผู้น้อย ผู้มาก่อนสอนผู้มาทีหลัง เป็นต้น โดยที่ต้องยอมรับในเบื้องต้นถึงลักษณะบางอย่างของวัฒนธรรมว่าเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา มนุษย์ที่อยู่คนละสังคมย่อมจะมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน กล่าวคือสังคมที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน

การรับวัฒนธรรมจากสังคมอื่น เป็นการรับวัฒนธรรมจากสังคมข้างเคียงที่สอดคล้องกับของเดิมที่มีอยู่และไม่ขัดกับค่านิยมหลักของสังคม จนในที่สุดก็จะแยกไม่ออกว่าวัฒนธรรมส่วนใดเป็นของเดิมและวัฒนธรรมส่วนใดรับมาจากสังคมอื่น การรับเอาวัฒนธรรมของสังคมอื่นมาในระยะแรกอาจจะเรียกได้ว่าเป็นการยืมวัฒนธรรม แต่เมื่อนานๆ เข้าการยืมก็จะกลายเป็นการรับวัฒนธรรม การยืมวัฒนธรรมและการรับวัฒนธรรมนับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ซึ่งอยู่ในกระบวนการทางวัฒนธรรมที่นักวิชาการกลุ่มหนึ่งนำ โดยฟรานส์ โบเอส (Franz Bosa) แห่ง มหาวิทยาลัยโคลอมเบียเรียกว่า “การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม” กล่าวคือ เป็น

การเคลื่อนที่ของวัฒนธรรมจุดศูนย์กลางของสังคมหนึ่งและขยายวงกว้างออกไปยังชุมชนอื่นหรือสังคมอื่น

การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม ที่ยากที่สุดจะเห็นได้ว่าการถ่ายทอดวัฒนธรรมภายในสังคมเดียวกันที่เรียกว่า การสืบทอดวัฒนธรรมในแนวตั้งจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ในกระบวนการเรียนรู้ที่พ่อแม่อบรมสั่งสอนลูก (enculturation) ส่วนการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่งเป็นการที่สังคมหนึ่งยอมรับวัฒนธรรมของสังคมอื่นและเกิดการปรับวัฒนธรรมให้เข้ากัน (acculturation) โดยที่มีการละทิ้งวัฒนธรรมเดิมของตัวเองบางส่วน และทำให้เกิดการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม และทำให้เอกลักษณ์เดิมเปลี่ยนไป บางครั้งใช้ความหมายของการผ่อนปรนเข้าหากัน

มีหนังสือของ สามารต จันทรสุรย์ (2533) เรื่องภูมิปัญญาชาวบ้านคืออะไร อย่างไร ได้กล่าวถึงการถ่ายทอดและกระบวนการทางวัฒนธรรมเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อให้ผู้รับเกิดการเรียนรู้สร้างสรรค์ ผลผลิตสิ่งใหม่ๆมีการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นภายใต้บริบททางสังคมและสภาพแวดล้อมที่หลากหลายและแตกต่างกันที่อยู่ สองประการ ประการแรกการถ่ายทอดภูมิปัญญาแก่เด็กโดยทั่วไปมีความสนใจในช่วงเวลาสั้น ในสิ่งที่ใกล้ตัว ซึ่งแตกต่างจากผู้ใหญ่กิจกรรมการถ่ายทอดต้องง่ายไม่ซับซ้อน สนุกสนาน และดึงดูดใจ เช่น การลงมือทำตามตัวอย่าง อย่างการละเล่น เป็นต้น วิธีการเหล่านี้เป็นการสร้างเสริมนิสัยและบุคลิกภาพที่สังคมปรารถนา ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเน้นจริยธรรมที่เป็นสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ

ประการสองที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาแก่ผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ถือว่าผ่านประสบการณ์ต่างๆมาพอสมควรและเป็นวัยทำงาน ซึ่งวิธีการถ่ายทอดทำได้หลายรูปแบบเช่นวิธีบอกเล่าโดยตรง หรือบอกเล่าพิธีสู่ขวัญ หรือพิธีกรรมทางศาสนา พิธีตามขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นต่างๆ รวมทั้งการลงมือประกอบอาชีพตามอย่างบรรพบุรุษก็มีการถ่ายทอดเชื่อมโยงประสบการณ์มาโดย

อีกทั้งยังมีงานเขียน ณัฐธวัช สุธธิโยธิน ได้เขียนถึง การถ่ายทอดวัฒนธรรมคือการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการการเรียนรู้ (learning) กระบวนการพัฒนาโดยการเปลี่ยนแปลง (change) การปรับแต่ง (adaptation) การตีความหมายใหม่ (re-interpretation) การสร้างสรรค์ใหม่ (re-creation) การถ่ายทอด (transmit) การ



สืบทอด (inherit) ทางวัฒนธรรม สาเหตุดังกล่าววัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่เกิดมาจากการเรียนรู้ของมนุษย์ และความพยายามของมนุษย์ที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อรักษาอัตลักษณ์ของตนเองไว้ให้อยู่รอด เมื่อต้องการอยู่รอดจึงต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องเข้ากันได้กับยุคสมัย วัฒนธรรมจึงมีความเป็นประเพณีกฎระเบียบ ยึดหยุ่นได้ มีความคงที่และสามารถมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานะภาพและสิ่งแวดล้อม

การถ่ายทอดวัฒนธรรมสามารถพิจารณาได้เป็นสามประการ คือ ประการแรกบุคคล (human) เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากบุคคลกลุ่มหนึ่งไปยังบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ประการที่สองพื้นที่ (space) เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และประการสุดท้ายมิติเวลา (time) เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังอีกช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง

## ผลการวิจัย

### การรับวัฒนธรรมภายในประเทศเกาหลี

การรับวัฒนธรรมของเกาหลีมีอยู่สองช่วงด้วยกันสองช่วงและสองประเภทด้วยกัน โดยในช่วงแรกการรับวัฒนธรรมมาจากการเผยแพร่ศาสนาจากคริสต์ศาสนาเป็นรับศาสนาเข้ามาในช่วงปีค.ศ 1800 -1850 ซึ่งตรงกับในปลายยุครั้ววงศ์โชซอน

และช่วงที่สองคือช่วงสงครามแบ่งแยกประเทศเกาหลี ในช่วง ค.ศ 1950-1953 ที่กองทัพสหรัฐเข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศเกาหลีทรงผลให้รับเอาวัฒนธรรมรูปแบบต่างๆของตะวันตกเข้ามาเป็นการเข้ามาเป็นไปทางค่านิยมทางความเชื่อทางการเมือง

ไพบูลย์ ปิตะเสน (2555) ได้เขียนหนังสือ .ประวัติศาสตร์เกาหลี จากยุคเผ่าพันธุ์ถึงยุคสาธารณรัฐใหม่ ในช่วงแรกการรับวัฒนธรรมของเกาหลีมาทางศาสนาในช่วงเริ่มการเผยแพร่ศาสนาคริสต์เริ่มมาตั้งแต่ปลายสมัยโชซอนในปีค.ศ 1800 ตรงกับในสมัยรัชกาลของโจเป็นไปเป็นการแบ่งฝ่ายของขุนนางเริ่มทวีความรุนแรงขึ้นอีกครั้ง ประกอบกับขุนนางเหล่านี้ส่วนต่างก็เป็นราชินิกุลที่สนับสนุนเจ้าชาย หรือองค์รัชทายาททางใดทางหนึ่ง อีกสาเหตุคือกษัตริย์ของโจสิ้นพระชนม์ในขณะที่เจ้าชายรัชทายาททรงพระเยาว์ เจ้าชายคังโอบเจ้ารองในองค์กษัตริย์ของโจทรงได้รับการสนับสนุนจากขุนนางชื่อ คิม โจซุนให้ขึ้นครองราชย์ ทรงพระนามว่า กษัตริย์ซุนโจ และในเวลาต่อมาคิม โจซุนสามารถกุมอำนาจในราชสำนักได้สำเร็จ หลังจากยกลูกสาวให้อภิเษกสมรสเป็นราชินีในกษัตริย์ซุนโจและแต่งตั้งขุนนางในสายตระกูลคิมจำนวนมากที่ได้ดำรงตำแหน่งสายสำคัญ ต่อมากษัตริย์ซุนโจทรงประชวรอย่างหนักจึงแต่งตั้งเจ้าชายฮดอุมของจีนมาเป็นรัชทายาท โดยทรงพระนามว่าอิกจง ยังส่งให้ขุนนางสายตระกูลคิมเสื่อมลง ต่อมาถูกแทนด้วยขุนนางตระกูลโซส่วนใหญ่เนราชินิกุลของพระชายา หลังจากเจ้าชายอิกจงสิ้นพระชนม์ก่อนจะได้ครองราชย์ กษัตริย์ฮอนจงได้ขึ้นครองราชย์แทนมีพระชนมายุ 8 พรรษา ต่อมาเกิดศึกแย่งชิงราชบัลลังก์ และการแย่งชิงในหมู่ขุนนางส่งผลให้ระบบการจัดการภายในราชสำนักเสื่อมลง การจัดเก็บภาษีต่างๆแพงขึ้น มีกบฏชาวนาต่างเริ่มออกมาก่อจลาจลขับไล่ขุนนางทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจสาเหตุที่ทำให้ประชาชนเริ่มแตกแยกจากทางรัฐคือการแพร่กระจายของคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งพบว่าคำสอนมีลักษณะขัดกับขงจื้อและได้พยายามควบคุมการเผยแพร่ศาสนาคริสต์แล้วแต่การ

ปราบปรามผู้นับถือศาสนาคริสต์ไม่ได้ทำการรุนแรง นักพรานเกรนนำส่วนใหญ่ในการเผยแพร่ นั้นคือกลุ่มขุนนางฝ่ายใต้ซึ่งยังคงมีอิทธิพลอยู่ในราชสำนักต่อมา โนรนตระกูลหนึ่งในไซซอน หลังจากนั้น โนรนสามารถกลุ่มอำนาจได้สำเร็จจึงเริ่มทำการกวาดล้างศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก เรื่อยมา ในพ.ศ.1800 ราชสำนักเกาหลีได้จับกุมและคุมขังเกรนนำคริสต์ศาสนา 300 คน ต่อมา บาทหลวงเจมส์ โจว (James Cho) เดินทางเข้ามาเกาหลีเพื่อขอให้ปลดปล่อยเกรนนำเหล่าต่อมา โจวก็ถูกจับและประหารชีวิตในเวลาต่อมา การต่อต้านนโยบายการปราบปรามได้ทวีความรุนแรง มากยิ่งขึ้นเมื่อ ฮวังซาของ หนึ่งในเกรนนำคริสต์ศาสนาสามารถหลบหนีการจับกุมและหลบซ่อนใน มลฑลชุงชอง เขาได้แอบส่งสาส์นลับถึงบิชอปชาวฝรั่งเศสประจำกรุงปักกิ่งเพื่อบอกเล่นความทุกข์ ยากของคริสต์ในประเทศเกาหลี ความขัดแย้งทางด้านคำสอนของทั้งสองได้ขยายเป็นวงกว้าง จนกระทั่งกลายเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติเมื่อการกวาดล้างในประเทศจีนเพิ่มมากขึ้นส่งผล ความตื่นมาয়ประเทศเกาหลีส่งผลให้เกาหลีเป็นเป้าหมายหลักในการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสน จักรได้ตัดสินใจแต่งตั้ง บิชอปบอร์เตเลมี บรูเจียร์ (Barthelemy Brugerre ) ให้เป็นผู้และในประเทศ เกาหลีแต่เขาไม่สามารถเดินทางเข้าประเทศเกาหลีและได้เสียชีวิตที่แมนจูเลีย ต่อมาบาทหลวง ปีแอร์ ฟิลิเบิร์ต มาแบนต์ (Pierre Philibert Maubant ) บาทหลวง ชากัส โฮโนเร เซสตัน (Jacques Honore Chastan) และบาทหลวง โจเซฟ อิมเบิร์ต (L .M Joseph imbeart ) ลี้ภัยเข้ามายังกรุงโซลได้ และดำเนินการเผยแพร่ในทางลับโดยใช้ทูตประสานงานกับบิชอปในปักกิ่งส่งผลให้มีคริสต์ชนมี จำนวน 9000 คน แต่หลังจากนั้นทางการได้ทราบเรื่องของกลุ่มการเผยแพร่ศาสนาลับนี้ ได้ทำการ จับกลุ่มบาทหลวงและแกนนำชาวเกาหลีอีก 80 คน และได้ลงโทษประหารชีวิต ในจำนวน 80 คนนี้ เกรนนำเป็นผู้หญิงถึง 50 คน แสดงว่าคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกได้เผยแพร่ไปกลุ่มประชาชนทั่วไป แม้ว่ารัฐจะใช้ความรุนแรงในการควบคุมการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในเกาหลีแต่ไม่ได้ทำให้การ พยายามเผยแพร่น้อยลงแต่อย่างใด ต่อมาในปี ค.ศ 1845 บาทหลวงคนเกาหลี แอนดรูจิม และ บิช ออปของ เฟอรัร์อัล และบาทหลวงองรี ดาเวลาย์ ที่แอบเข้าเกาหลีเพื่อทำการเผยแพร่ซึ่งมีบาทหลวง ที่ตายไปในปีก่อนก่อน ทำให้กองทัพฝรั่งเศสนำเรือมาเทียบท่าในมลฑลชุงชองโดยเรียกร้องความ เป็นธรรมให้แก่บาทหลวงที่โดนประหารชีวิต และขอให้ราชสำนักอธิบายเหตุการณ์ต่างที่เกิดขึ้น ภายในปี และในปี 1849 หลังการสิ้นพระชนของกษัตริย์ฮอนจง ได้เกิดการแย่งชิงในราชสำนักอีก ครั้งทำให้การปราบปรามขบวนการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในเกาหลีลดน้อยลงส่งผลให้บาทหลวง

ชาวฝรั่งเศสไหลเข้ามายังประเทศเกาหลีมากยิ่งขึ้นในระหว่างปี1849-1861 เช่นบาทหลวงมาสเตอร์ (Maistre) บาทหลวงเจนซู (Jamsou) และเบอร์แนกซ์ (Bereux) เป็นต้น บาทหลวงและมิชชันนารีได้ทำการเผยแพร่ศาสนาคริสต์อย่างเปิดเผยมากขึ้นทั่วประเทศเกาหลี ในขณะที่จำนวนผู้นับถือศาสนาคริสต์เพิ่มขึ้นเป็น11000 คนในปี ค.ศ. 1850 และต่อมาในปีค.ศ.1865 เป็น 23000คน อีกสาเหตุสำคัญที่ทำให้การปราบปรามการเผยแพร่ลดน้อยลงคือสภาพเหตุการณ์ทางสังคมของและทางการเมืองประเทศเพื่อนบ้านที่ประสบปัญหาการรุกรานของประเทศมหาอำนาจจากตะวันตกซึ่งการรุกรานได้สร้างความวิตกกังวลต่อราชสำนักเกาหลี ในตอนนั้นได้มีเรือสัญชาติอังกฤษได้ส่งเรือเข้ามาสอดแนมอยู่หลายครั้ง

น.อ.ประยูทธ เปี่ยมสุวรรณ(2552) ได้เขียนบทความ สงครามเกาหลี และในช่วงที่สองกา รับเอาวัฒนธรรมเป็นรูปแบบทางการเมือง การเกิดสงครามเกาหลี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสงครามเย็น ในค.ศ 1950 กองทัพอเมริกันมาถึงเกาหลีในต้นเดือน ก.ย. หนึ่งในคำสั่งแรกของพลโท ฮอดจ์คือ ฟืนฟู การบริหารอาณานิคมของญี่ปุ่นและประสานการทำงานกับผู้ปกครองภายในเกาหลี ชาวเกาหลีไม่ ค่อยจะเข้าใจเรื่องนโยบายนี้เนื่องจากพวกเขาต้องทนทุกข์ทรมานจากการปกครองของ ญี่ปุ่นมา นานกว่า ๓๕ ปี นโยบายที่สองที่ออกโดยพลโทฮอดจ์คือปฏิเสธที่จะรับรองการจัดตั้ง หน่วยงานทางการเมืองที่จัดตั้งโดยชาวเกาหลี พลโทฮอดจ์ไม่ไว้ใจชาวเกาหลี และเขาก็มองหาทาง ที่จะทำให้สหรัฐฯ สามารถควบคุมสถานการณ์ในคาบสมุทรเกาหลีได้อย่างมั่นคง นโยบายนี้ทำให้เกิดการกบฏและ สงครามกองโจรซึ่งนำไปสู่การประทุของสงครามกลางเมือง ในช่วงเริ่มสงคราม กองทัพเกาหลีเหนือใช้รถถังจำนวน ๒๔๒ คัน ในจำนวนนี้เป็นรถถัง จากโซเวียต แบบ ที-๓๔ จำนวน ๑๕๐ คัน เครื่องบิน ๑๘๐ ลำ ในจำนวนนี้เป็นเครื่องบินขับไล่ แบบ ยัค จำนวน ๔๐ ลำและ เครื่องบิน โจมตีทิ้งระเบิด ๗๐ ลำ กองทัพเรือไม่ได้เข้าปฏิบัติการ จุดอ่อนของเกาหลีเหนือคือการ ขาดระบบการส่งกำลังที่นำไว้วางใจเพื่อที่จะเคลื่อนย้ายพัสดุ อุปกรณ์ต่างๆมาทางใต้ขณะที่กองทัพ เคลื่อนการรุกรลงมา แต่เกาหลี ได้มียุทธโธปกรณ์ที่ด้อยกว่า มากเมื่อเทียบกับเกาหลีเหนือ พลเรือน หลายพันคนที่วิ่งหนีลงใต้ถูกบังคับให้ขนพัสดุอุปกรณ์ทาง ทหาร หลายคนเสียชีวิตจากการ โจมตี ทางอากาศของเกาหลีเหนือ นักโทษการเมืองหลายคนถูก สังหาร โดยตำรวจและทหาร กองทัพ เกาหลีใต้ประกอบด้วยทหาร ๖๕,๐๐๐ คน ได้รับการ ฝึกและประกอบอาวุธจากกองทัพสหรัฐ กองทัพยังขาดยานเกราะ และปืนใหญ่ กองทัพเกาหลีใต้ไม่มีรถถัง ไม่มีเครื่องบินโจมตี

แม้กระทั่งอาวุธต่อต้านรถถัง เมื่อสงครามเริ่มต้น ไม่มีหน่วยทหารต่างชาติขนาดใหญ่อยู่ในเกาหลี แต่ก็มียุทธวิธีอเมริกันประจำอยู่ที่ญี่ปุ่น กองทัพเกาหลีเหนือมีแผนการโจมตีอย่างคึกคักด้วยกำลัง ๑๓๕,๐๐๐ คนทำการจู่โจมและได้รับผลสำเร็จอย่างรวดเร็ว เกาหลีเหนือได้เข้าโจมตี หน่วยทหารที่สำคัญหน่วยแรกที่เข้าไปในเกาหลีคือหน่วยทหารอเมริกันชื่อกำลังเฉพาะ กิจสมิท (Task Force Smith) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกองพลทหารราบที่ ๒๔ ที่ประจำอยู่ที่ญี่ปุ่น ใน ๕ ก.ค.หน่วยนี้เข้าทำการรบที่โอสซานและต้องพ่ายแพ้โดยสูญเสียอย่างหนัก กองทัพเกาหลีเหนือที่ ได้ชัยชนะได้มุ่งลงใต้และกองพลที่ ๒๔ ที่เหลือกำลังเพียงครั้งเดียวได้ถูกบีบให้ต้องล่าถอยมาที่ เมืองเจจอน และก็ต้องพ่ายแพ้ต่อกองทัพเกาหลีเหนือที่นั่น พลเอกวิลเลียม เอฟ.ดิง ผู้บัญชาการ กองพลที่ ๒๔ ถูกจับเป็นเชลย ในเดือน ส.ค. กองทัพเกาหลีใต้และกองทัพบกที่ ๘ ของสหรัฐฯภายใต้การบังคับบัญชาของพลเอก วอลตัน วอคเคอร์ได้ถูกโจมตีถอยลงมายังพื้นที่มุ่มลางของคาบสมุทรเกาหลีรอบเมือง ปูซาน ขณะที่กองทัพเกาหลีเหนือบุกเข้ามา ทหารเกาหลีเหนือได้ไล่ต้อนและสังหารชาวเมืองซึ่งเมื่อก่อนหน้านั้นได้ช่วยเหลือพวกเขาในการต่อต้านชิงมันรีและเป็นผู้ประสานงานในสงครามครั้งนี้ ใน ๒๐ ส.ค. แมคอาเธอร์ได้ส่งข่าวสารไปเตือนคิมอิลซุงว่าเขาจะต้องรับผิดชอบต่อความโหดร้ายที่กระทำต่อทหารกองทัพสหประชาชาติ เดือน ก.ย. กองกำลังพันธมิตรชั่วคราวยังคงยึดพื้นที่รอบเมืองปูซานเอาไว้ได้ซึ่งเป็นเพียง ๑๐%ของคาบสมุทรเกาหลี กองทัพสหรัฐฯและเกาหลีใต้สามารถที่จะสถาปนาเส้นแนวแม่น้ำนัค ดองได้สำเร็จด้วยการส่งกำลัง

การสนับสนุนจากทางอากาศ และการเสริมกำลังอื่นๆจากสหรัฐฯ การปฏิบัติการที่ต้องการอย่างมากนี้ถูกเรียกโดยฝ่ายสหรัฐฯว่าวงรอบปูซาน(Pusan Perimeter) แม้ว่าการสนับสนุนของสหประชาชาติได้มาถึงแล้วก็ตาม แต่สถานการณ์ก็ยังล่อแหลมมากแล้ว และทำให้สงสัยว่าฝ่ายเกาหลีเหนือประสบความสำเร็จในการรวมคาบสมุทรเกาหลี การปฏิบัติการนี้เป็นการเสี่ยงอย่างมากเนื่องคลื่นลมที่รุนแรงมากและข้าศึกที่แข็งแกร่ง แมคอาเธอร์เริ่มวางแผนหลังจากที่สงครามเริ่มขึ้นเพียง ๒-๓ วัน แต่กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ คัดค้านเขาอย่างรุนแรง แต่ในที่สุดเขาก็ได้รับคำอนุมัติ พลเอกแมคอาเธอร์ได้มอบหมายให้ กองทัพน้อยที่ ๑๐ ภายใต้การบังคับบัญชาของพลเอกเอเดเวิร์ด อัลมอน การเจรจาเป็นการแลกเปลี่ยนเชลยศึก ฝ่ายคอมมิวนิสต์ตกลงเรื่องที่จะให้เชลยกลับสู่ถิ่นฐานเดิมด้วยความสมัครใจ ซึ่งฝ่ายคอมมิวนิสต์คาดว่าส่วนใหญ่จะขอกลับมายังจีนหรือเกาหลีเหนือ แต่

ความกลับไม่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากเชลยศึกปฏิเสศที่จะขอกลับมายังเกาหลีเหนือและจีน สงคราม จึงดำเนินต่อไปอีกจนกระทั่งฝ่ายคอมมิวนิสต์สามารถยกเลิกข้อเสนอในการเจรจาเรื่องนี้ได้

ใน ค.ศ. ๑๙๕๑ กองทัพสหรัฐฯ ได้เปิดยุทธการฮัดสันฮาร์เบอร์ (Operation Hudson Harbor) โดยมีความตั้งใจที่จะใช้ระเบิดปรมาณู เครื่องบินทิ้งระเบิดแบบ บี-๒๙ หลายลำทำการ บินจากโอกินาวามายังเกาหลีเหนือทำการทิ้งระเบิดขนาดใหญ่ที่รูปร่างคล้ายนิวเคลียร์หรือระเบิด ธรรมดาขนาดใหญ่ การปฏิบัติการถูกประสานงานจากฐานบินโยโกดาในญี่ปุ่น ในการปฏิบัติการ นี้มีความมุ่งหมายที่จะทดสอบการปฏิบัติการของหน่วยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโจมตีด้วยระเบิด ปรมาณู รวมทั้งการประกอบอาวุธและการทดสอบ การนำระเบิดไปสู่เป้าหมายและการควบคุม การเล็งเป้าหมายและอื่นๆ ผลลัพธ์ชี้ให้เห็นว่าระเบิดนิวเคลียร์มีประสิทธิภาพน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้เพราะ “การพิสูจน์ทราบเรื่องเวลาที่ข้าศึกจะมาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากๆกระทำได้ยากมาก”

ใน ๒๙ พ.ย. ๑๙๕๒ ค.ไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์ ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนใหม่ได้กระทำตามสัญญาที่รณรงค์ไว้ในการหาเสียงว่าจะพยายามหาหนทางให้ยุติความขัดแย้งในเกาหลี สหประชาชาติยอมรับข้อเสนอของอินเดียในการสงบศึกเกาหลี ใน ๒๗ ก.ค. ๑๙๕๓ ทั้งสองฝ่ายก็หยุดยิงกัน ซึ่งแนวรบนั้นอยู่ที่ประมาณเส้นขนานที่ ๓๘ และดังนั้นเขตปลอดทหารจึงถูกกำหนดขึ้นที่บริเวณนั้น โดยด้านหนึ่งฝ่ายเกาหลีเหนือวางกำลังทหารป้องกันไว้ ส่วนเกาหลีใต้และอเมริกันก็วางกำลังป้องกันไว้ อีกด้านหนึ่ง เขตปลอดทหารเริ่มจากเหนือเส้นขนานที่ ๓๘ ไปทางตะวันออก และจากใต้เส้นขนานไปทางตะวันตก เมืองเคซอน สถานที่ที่ทำการเจรจากันซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าของเกาหลีเป็นส่วนหนึ่งของเกาหลีใต้ก่อนที่ข้าศึกจะตีแตกแต่ปัจจุบันกลายเป็นเมืองพิเศษของเกาหลีเหนือ เกาหลีเหนือและสหรัฐฯ ลงนามในสนธิสัญญาสงบศึกกัน แต่ซึ่งมันรีปฏิเสศที่จะลงนามในสัญญานั้นส่งผลการยุติสงครามยังไม่เสร็จสิ้น ผลของการเข้ามาของสหรัฐทำให้เกาหลีใต้รับวัฒนธรรมตะวันตกทางการดำเนินชีวิต การศึกษา ค่านิยมแบบตะวันตก แต่การเข้ามาตั้งฐานทัพของอเมริกันในตอนนั้นมีผลต่อระบบเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีในตอนนั้นเองซึ่งในเวลาถัดมาเกาหลีจึงพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วจากการสนับสนุนช่วยเหลือจากอเมริกา

รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ ฐานดี (2548) ได้เขียนบทความ “ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ สาธารณรัฐเกาหลี” ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาในทศวรรษที่ 70 แห่งคริสต์ศักราช ความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจในทศวรรษที่ 60 ได้เพิ่มพลังผลักดันให้คณะผู้บริหารประเทศ คิดหาหนทางต่อไปเพื่อให้ประเทศก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง การก้าวกระโดดใหม่ในยุคนี้ ได้แก่ ความพยายามในการเปลี่ยน โครงสร้างอุตสาหกรรมจากการใช้แรงงานมาก (labor intensive industries) มาเป็นอุตสาหกรรมหนักและเคมีภัณฑ์ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนจำนวนมาก และเทคโนโลยีระดับสูง ตลอดจนมีการปรับใช้ยุทธวิธีการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าเพื่อ ปกป้องอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่อีกครั้ง อนึ่ง ได้มีการณรงค์เพื่อการพัฒนาชนบทโดยรัฐเข้าไป แทรกแซงแบบเข้ม เพื่อให้การพัฒนาชนบทได้รับผลสัมฤทธิ์โดยเร็ว นอกจากนี้รัฐบาลได้ระดมทุน และเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาเป็นตัวเร่งให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายโดยเร็ว และสามารถให้ ประเทศพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ ฐานดี ได้เขียนอีกบทความ “คน สังคมและ วัฒนธรรมเกาหลี” หลังปี 1990 ลงมาเกาหลีติดต่อกับชาวต่างชาติมากขึ้น ร่วมรบกับทหารจาก ต่างประเทศในสงครามเกาหลี การออกไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ อีกทั้งวัฒนธรรมของชาติ ตะวันตกหลังไหลเข้าไปในช่วงหลังของศตวรรษที่ 20 ทำให้วิถีปฏิบัติตามลัทธิขงจื้อลดความสำคัญ ลงไปมาก คนเกาหลีได้เปลี่ยนมายอมรับความเป็นตัวของตัวเอง ชอบความเป็นอิสระ เชื่อมมั่นใน ตนเอง และชอบเอาชนะ หรือต้องการเป็นหนึ่งเหนือคนอื่นและเหนือคนทั้งโลก ทำให้คนเกาหลี เป็นชนชาติที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก บางครั้งสูงจนเกินไป เป็นคนคิดการใหญ่ มีความ มุ่งมั่น ทำงานหนัก และอดทนเพื่อให้ได้รับผลในระดับสูง ในขณะเดียวกัน บุคลิกภาพแบบนี้ ก่อให้เกิดการแสดงออกในรูปของความดื้อรั้น เอาแต่ใจตนเอง ใจร้อน และเอาแต่ได้โดยไม่คำนึงถึง ความรู้สึกของคนอื่น จนศูนย์ความเป็นมนุษย์และวัฒนธรรมในอดีต

## สรุปและอภิปรายผล

### การรับวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครเวที *Catch me if you can*

จากประเทศเกาหลีในอดีตที่เป็นประเทศเชื่อเคารพตามแบบของขงจื้อจนเมื่อศาสนาคริสต์เข้ามาส่งผลให้วิทยาการทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์เข้ามาจนกระทั่งต้องประสบการปกครองภายใต้ญี่ปุ่นในเวลาต่อมาจนกระทั่งเข้าสู่สงครามแบ่งแยกเกาหลี การหลั่งไหลของวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามาในประเทศเกาหลีเป็นไปอย่างเต็มตัวส่งผลให้ประเทศเกาหลีเปิดประเทศอย่างเต็ม โดยในละครเวที *Catch me if you can*

ในละครเวทีที่มีวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจอย่างระบบทุนนิยมเป็นตัวกำหนดสังคมการใช้ชีวิตประจำวันโดยมีตัวแปรสำคัญอย่างเงินเป็นตัวกำหนดควบคุมการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันในสังคมของเกาหลีก็เช่นเงินที่เป็นตัวกำหนดความสำคัญของคนเกาหลีจากความเป็นอยู่เรียบง่าย จนเมื่อระบบทุนนิยมเข้ามาในเกาหลีเงินตราถูกนำมาใช้เป็นของแลกเปลี่ยนพื้นฐานปัจจัย 4 อย่าง เสื้อผ้า อาหาร เครื่องนุ่งห่มที่นอน และเงินยังสามารถใช้เป็นตัวกำหนดบทบาททางในเกาหลีในยุคปัจจุบันเช่นกัน ที่เงินเป็นตัดสินคนในสังคมของเกาหลีชีวิตจริงซึ่งในปัจจุบันประเทศเกาหลีพัฒนาเป็นประเทศเจริญก้าวหน้าแต่อุปนิสัยของคนเกาหลีได้เปลี่ยนตามไปด้วยจากเป็นคนไม่เครียดกลายเป็นคนเครียดในปัจจุบันจากระบบทุนนิยมจากตะวันตกที่เข้ามาเป็นตัวแปรไปลดทอนความดีงามในสังคมแบบเก่าอย่างที่ปรากฏในละคร *Catch me if you can* ผู้วัฒนธรรมเกาหลี

อย่างไรก็ตามการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาในเกาหลีมีทั้งวัฒนธรรมมีทั้งความรู้ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการแพทย์รวมทั้งการใช้ชีวิตอาหารในปัจจุบันที่ปรากฏในสังคม



## บรรณานุกรม

เจตนา นาควัชระ. ทางอันไม่รู้จบของวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เทียนสุวรรณ, 2530.

ผศ. สุวรรณ เพชรนิล. วัฒนธรรมและศาสนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.

ไพบุลย์ ปิตะเสน. ประวัติศาสตร์เกาหลี จากยุคเผ่าพันธุ์ถึงยุคสาธารณรัฐใหม่. 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โปสต์ พับลิชชิ่ง, 2555.

เสฐียร โกเศศนางแฝงพระยาอนุমানราชชน. วิวัฒนาการแห่งวัฒนธรรม. พระนคร(กรุงเทพฯ นคร): โรงพิมพ์สินทวี, 2507

ผนางจสุข เนียมประดิษฐ์และสุพจน์ บุญวิเศษ.(2551) .การรับรู้ถ่ายทอดและการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของชุมชนกรณีศึกษา กลุ่มจักรสารจังหวัดชลบุรี.วารสารวิชาการ มนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์, 16 (25-25), มกราคม – ธันวาคม 2551, 91-102

สามารถ จันทร์สุริย์ .(2533).ภูมิปัญญาชาวบ้านคืออะไร อย่างไร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์

## สื่ออิเล็กทรอนิกส์

คุณฤดี คงสุวรรณ วรรณะ รัตนพงษ์.2543.สถานการณ์ด้านสังคมและวัฒนธรรม .

[Online]./Available.จาก: [http://www.baanjomyut.com/library/global\\_community/02.html](http://www.baanjomyut.com/library/global_community/02.html) เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2556

ดร.ชูศักดิ์ ประเสริฐ.ค่านิยมของสังคมไทยกับการเรียนการสอนในโรงเรียน..

[Online]./Available.จาก: <http://www.chusak.net/index.php?lite=article&qid=41929503> เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2556

ปรีชา ช่างขวัญยืน .การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางศาสนาระหว่างโรคตะวันตกและตะวันออก

..[Online]./Available.จาก:<http://www.ces.in.th/PDF/BPaper-Preecha%20Thai.pdf> เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557

น.อ.ประยูทธ เปี่ยมสุวรรณ.2552.สงครามเกาหลี - กองพลทหารราบที่ 5 .[Online]./Available.จาก: [www.infdv5.com/kmpark/docs/koreawar.pdf](http://www.infdv5.com/kmpark/docs/koreawar.pdf) เข้าถึงเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2557

บ้านจอมยุทธ.2543.กำเนิดวัฒนธรรม.[Online]./Available.จาก:

[http://www.baanjomyut.com/library\\_2/extension-1/culture/](http://www.baanjomyut.com/library_2/extension-1/culture/) เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2556

รองศาสตราจารย์ ดร. คำรงค์ ฐานดี.2548.ยุทธศาสตร์การพัฒนของสาขารเกาหลี.

[Online]./Available.จาก: [www.ru.ac.th/korea/](http://www.ru.ac.th/korea/) เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2557

รองศาสตราจารย์ ดร. คำรงค์ ฐานดี.2548.คนสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีจากภายใน

[Online]./Available.จาก: [www.ru.ac.th/korea/](http://www.ru.ac.th/korea/) เข้าถึงเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2557

รองศาสตราจารย์ณัฐวิวัฒน์ สุทธิโยธิน.การสืบทอดทางวัฒนธรรม (cultural inheritance) ที่ประสบ

ความสำเร็จ..[Online]./Available.จาก: [http://nattawats.blogspot.com/2013/04/cultural-](http://nattawats.blogspot.com/2013/04/cultural-inheritance.html)

[inheritance.html](http://nattawats.blogspot.com/2013/04/cultural-inheritance.html) เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557

## ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย ชื่อ-สกุล นางสาว ปิยะรัตน์ ไชยสวน

วันเดือนปีเกิด 7 พฤศจิกายน 2534

ที่อยู่ 7/232 ม.13ถ.รัตนวิเบศร์ ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2549 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการนนทบุรี

พ.ศ.2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการนนทบุรี

พ.ศ.2557 กำลังศึกษาในระดับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต เอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี

มหาวิทยาลัยศิลปากร